

actionem q̄ p̄i centalem dependiam qua h̄et a suo p̄io, ita
ab illo procedit, ut implicet procedere ab alio, unde satis
constat quomodo eadem actio non pot̄ esse totalis a quovis multo
pot̄iori priorum, pot̄ tamen a suis

Res oby. eandem nō actionem esse totaliter
actiō prima e actiō 2^a. Sunt n. cā diversi ordinis, et n̄ implicat
eandem nō actionem dicere nisi centalem ad eā d̄talem di-
versi ordinis, quāvis uō non procedit nisi inter eā d̄talem
ordinis. Unde non gramus eorum dicendi modum q̄ alicuius
cāi primam et 2^{am} dicendas esse parciales, et n. cā parcia-
les hoc h̄ant, quod p̄ eandem nō actionem que parcialiter ab
unaqueq̄ proceditur influat in eā d̄tam, n̄ sunt tales,
nisi sint eiusdem ordinis, quales non sunt 1^a et 2^a, nec n.
illi subordinata e parcialiter in operando, parciales uō non
subordinantur una alicui.

2° argumentantur. Cā totalis illa e, que
in cogit̄e in quo e eā adhibet totam virtutem naturam uel
suis potat̄ in rerum nā: q̄ in parte e ut plures eā tota-
les eiusdem dentur. Cūq̄ p̄bat̄ q̄ tota q̄ q̄ nō h̄ant
producit lucem adhibet totam virtutem naturam, si alicuius
nō, q̄ simul eandem producat, quāvis, ille q̄ prius produce-
bat, h̄ ad huc totam virtutem naturam adhibet, uel nō.
si non adhibet, e cā parcialis et non totalis: si adhibet
eum etiam alicuius suam adhibet, erit lucis intens̄ior quā
antea erat, atq̄ adeo parcialiter ad huc ab utroq̄ procedet
agente. Nec ut unumque nō solum totam virtutem naturam ad-
hibere ad productionem virtutis lucis, nec inde sagiri lucem esse
intens̄iorem, aut parcialiter produci ab unouoq̄ p̄io. Cā e
q̄ utraq̄ virtus ad illius productionem adhibita nō e major
intens̄iue, sed extens̄iue, unde non plus producent, quā una
queq̄ sigillatim sumpta produceret, ex quo in inferri pot̄
alicuius actionem superfluum esse naturā, q̄ libenter concedimus

Si haec est efficiens totaliter hanc lucem, & alia qua illi coniu-
 git nihil efficit, & efficit id quod iam factum est. Si prius, falso
 dicimus esse causam totalem: secundum est impossibile, quod agere, esse
 de non esse adducere efficiens ad esse, id est quod ab una causa efficiens
 est iam extra non esse: quod non potest fieri ab alio. Ad solutionem
 huius argumenti ad te cum, Bar. disp. 26. sect. 4. no. 26.
 casus dupliciter ad effectum applicari potest; & sit in eodem instanti
 h; & successive una post aliam. Si in eodem instanti appli-
 centur, leio utrangue sit totum efficiens producere, et unamque
 quod efficere, et producere totaliter id quod altera efficit et
 producit, in quo nulla est redundancia nisi dicitur veritas.
 Si vero successive applicentur, leio utrangue et eundem efficiens
 totaliter producere, non tamen de novo producere. Nam de novo produ-
 cere nihil est aliud quam ponere in rerum natura efficiens, quod antea
 non existebat, et efficere uero, et producere excellendum est ad
 conservationem, quod est collatio coe sine ulla novitate. Quod si
 applicatur totali actione conservat efficiens quod primo ap-
 plicata de novo producit, et eodem modo conservat: quod aut
 de novo non producat producit ex inequali ratione applicatione,
 cum actio conservativa et productiva eiusdem huius, sunt eius-
 dem huius, imo eodem modo in dissimili denominatione dicitur
 productiva et conservativa.

Hinc advertes potest eisdem leio ad se ipsa
 diuinitus esse ueram efficiendam. Potest etiam producta
 per ueram actionem se ipsam efficiens conservare, quae in leio
 nullum apparet inconueniens, uim non sequatur tamen non esse
 identem operari, quod libenter concedit Bar. cit. no. 17. et
 B. km. in B. p. disp. 49. sect. 1. disp. 50. sect. 4. infra, et nos
 alibi probauimus de productione in qua eadem est omnia ratio
 atque de conservatione, se leio potest maiorem esse ut eam totaliter
 potest conservare efficiens totaliter, quae alia producit, et totaliter et
 uersuat. Nam cum inter hanc causam et efficiens intercedat

distincho eorū lei, poterit dari vera efficiētia: atq; eiusdē
ad se ipsum p̄p̄ omnimodam dēnitatem nulla potestis erit
possibiles.

4. Aut s̄ ista totalis natura sua uirtute et
p̄p̄ia illum effum̄i producent, aut a Deo eleuatur ad illū
producendum. haec ultimum non ē, dñi, q̄ iam n̄ cōtat cō p̄nata;
p̄m̄um et falsum uideatur, q̄ a fūis q̄ ab hac cōi productus ē
non indiget aliā totali productione ab alio, s̄ ab eadem cōi ut
sit in rerum nā: q̄ hac actio non pot̄ coeerceri s̄m̄ naturam uir
tutem cōi, nā n̄ abhorret superfluum: quod si pot̄et nāt̄ id
accideret, et non diuinitus, cum cōi nāt̄ possint applicari, et in
sua natura uirtute illas contricant actiones. Ne p̄i in p̄mis
cōi eleuatas pot̄e producere totali eundem effum̄i ad quem
nō pot̄ unaquodq; conuerrere seorsim, nisi p̄ p̄am̄ obedientiam.
Si uō effum̄i talis sit ut in uirtute nāt̄ cuiusq; contricatur, non
indigent illa eleuatione, cum effum̄i iste intra spheram na
tū cuiusq; contricatur: sed solum opus ē, ut n̄ superfluitatis
difficultas tollatur, q̄ potius ē in effum̄i quam in cōi: hanc uō
pot̄it Deus conuerrere s̄t̄ uen̄ utraq; cōi. Haec in responsio
q̄ aliquibus placet.

Haec in responsio q̄ aliqui placet mihi n̄ p̄bat.
Nam te cōi nates possint nāt̄ producere, diuisim ac totali effum̄i
quos in sua uirtute continent non possunt in s̄t̄, atq; adeo conuop̄
randi mihi ē indubitas nē. Quān̄ licet hic ignis uel. possit produ
cere in hac aqua calorem ut octo nāt̄, non pot̄ in q̄ue eadem aqua
hēt iam calorem ut octo ab alio igne productum, quā difficultas
non est resoluenda in solum solum, quod nāt̄ non pot̄est nisi
unum tantum calorem recipere: sed et in ipsas cōi nates, q̄
sunt adeo limitatae uirtutis ut non possint agere nisi in
subiectū non occupatum alia fūi eiusdem lōis cum illa, quā
possunt producere. Sic q̄ in nostro casu difficultas tota
non est resoluenda in effum̄i, q̄ nāt̄ non pot̄est nisi unam

in actionem totalem hanc, sed et in cas creatas, quae ita sunt
limitata ut non possint una totali officere qd a se officit. Veni
us qd omni videtur cas cas hinc componi agere a se uatas.

Negari in potest non esse cas priates, qd n' ois
eleuatio tollit rem cas priatis: sed in qn' officis productis non
congruit in priati cas productis. Quod n' in modum e' si di
cam ignem in umbra existentem q' dicitur producit calorem,
L. alium ignem in India ai cam virtus priatem, te ad eum
produendum eleuatur, cum modus ille operandi videbitur sit
na. facer cas su eleuatas nu Dei eleuatis e' instrumen
tales, hoc in non tollit rem cas priatis. Nam virtutis e' ois ere
atq' c' n' h' Deo subordinantur ipi operando et ab eode
h'nt totam suam virtutem Dei instrumenta in toto ligore di
ei potant, et in nemo dicat videra h'c rem cas priatis

Hac autem, licet non vulgares quastiones hinc
possint subiri, cum parum ad praesentem conducant gmit
tenda sunt. Nos n' solum videndumus prae eundem e' frum
sit produci a pluribus causis totalibus, L. ille principales
dicenda sint, L. instrumentales. Aduertimus in eos q' cas
non eleuata concurrere a' frant non facile difficultate sua
dore ex eo quod officis in nati virtute causarum contineatur.
Nam idem vbi qd' acquirunt corpus cum e' penetrantia cui alio
posset acquiri nati, si ex in spatio a' demum corpus n' e' e',
a' q' adeo ipi virtute nati ex hoc capite continet: ce in nemo
dicat posse idem vbi acquirere illo in spatio iam occupato sine re
la eleuati, e' n' mus operandi videbitur na, qd' similit' certis in
causis totalibus nu' eiusdem officis.

S. Si plures cas totales eundem e' frum possent pro
ducere sequebatur manifesta implicatio: q' e' e' e'. Sequella p' hanc
qd' officis penderet a' h'na quaq' i' hanc, cum ab una quaq' totali
producatur: deinde non penderet, qd' quavis sub' t'ca ad h'c
offici' maneret: q' penderet et non penderet a' b' aliis causis.

Ratio effusum p[ro]prie et p[ro] se pendere ab unaquaq[ue] e[st] q[uo]d aut illa sub
lata adhuc persueret e[st] q[uo]d si s[ic] stat[us] ab alia pendat. Ut n[on] effusum
a c[aus]a de p[ro]prieat[is] non opus e[st] ut illa sublata se effusum auferatur:
Sed satis e[st] q[uo]d effusum h[ab]eat e[st] acceptum a tali c[aus]a, etiam si illa sub
lata p[ro]prie q[ui]sitem alterius e[st] idem e[st] tenere. Quis n[on] di
ceret hanc lucem q[uo]d se non pendere ab hoc sole p[ro]prieat[is],
cum in Deo p[ro]prie illa sublata alium subducere, q[uo]d illa conseruet.
Nec maior aliqua in nostra g[ra]t[ia] difficultas soluetur. Vtraq[ue] g[ra]t[ia] e[st]
e[st] c[aus]a p[ro] se talis effusum et non p[ro]prie accens. Nam c[aus]a p[ro] se ut ex Tho
m. phys. textu 33. mult[um] adducunt e[st] c[aus]a illa aqua effusum dependet.
V[er]o ut lux ab hoc luminoso: s[ic] u[er]o p[ro] accidens e[st] illa, quae
p[ro] accidens uniuersa e[st] cum c[aus]a p[ro] se, ut musica n[on] statim, per
accidens n[on] e[st] q[uo]d in statum datur Musica. Vtraq[ue] at[que] e[st] c[aus]a
talis, talis n[on] e[st] illa q[uo]d non admittit uniuersum alterius
eiusdem generis et ordinis, se id n[on] in causis totalibus
q[uo]d accidat, s[ed] e[st] illa q[uo]d confert totam uim effectiuam namq[ue] res
effusum ponat in reu[er]sio[n]e, q[uo]d p[ro]stat unaquaq[ue] illarum de g[ra]t[ia]
nostra p[ro]prieat[is]

Ex his q[ui] hactenus diximus n[on] solum colligit[ur]
p[ro]prie eundem n[on] e[st] effusum p[ro] plures actiones totales a pluribus p[ro]prie
diuisis p[ro]cedere, s[ed] et ab eodem. Nulla n[on] uideatur implicatio,
si d[icitur] s[ic] p[ro] plures actiones totales hunc effusum producat, h[ab]et
aliquam creatam e[st] uel ut ita d[icitur] producat. Quis n[on] re
gab[er]e p[ro]prie Duum pluribus actionibus totalibus diuisim eundem
deum effusum ponere in reu[er]sio[n]e. Cur q[uo]d non potuit s[ic] id p[ro]prie
statu[er]e? Ex. cam creatam non continere in sua p[ro]prieat[is] ad
eundem effusum nisi unam tm[en]t[em] actionem. Et p[ro]prie q[uo]d c[aus]a creatam
continet in sua p[ro]prieat[is] uirtutem tm[en]t[em] sufficientem ad ponendum
suum effusum in reu[er]sio[n]e: Sed ad hoc sufficit, ut continet
unam tm[en]t[em] actionem ad unum queng[er] effusum: q[uo]d non poterit illi
producere, nisi unica tm[en]t[em]. Actus in primis satis e[st] si in sua
p[ro]prieat[is] obediati c[aus]a plures actiones totales contineret, nostra n[on]

q' n' existat de suis nati, unde adhuc diceretur multis actionib'
 totalibus eundem affm' dinitus producere qd' intendimus. Dein
 nego ab solut' eueram e' unamquam' e'q' una solum in sua
 virtute continere actionem q' eundem affm'. Nam hoc lum in usu
 v'ly. potest hanc lucem producere, s' ut ca' partialis, s' ut ca' totalis
 et n' diuisa in unoquo' casu actione opus e'. Quin ignis q' produ
 xit hunc calorem in aqua si amoueatur substituitur alio q' calorem
 conseruet, deinde hoc substituo ille q' prius calorem produxit de
 nouo apparet, in seruabile calorem a se primo produci diuisis
 actione no, ab illa q' qua' produxit, cum hoc q' illius loca sum ab
 illa sit, et iterum natr' exerceri non potit: Sed actio produciua
 et conseruatiua sunt eiusdem spei; q' pot' heic ca' in sua p'cipua
 nes actiones eiusdem ordinis et totalis q' eundem affm'.

Articulus Sextus.

*Idem primum tot actiones totales potit
 exercere quot sunt effus eiusdem
 speciei*

Quod si ut planu' e' tam potit procedere de actione totali
 qua' de partiali ni' affm' om' eius illius spei cuius aliqua
 natr' ca' producit et sub alio u' quare d' idem affm' natr' potit
 apponibus causis totalibus diuisim' procedere. Nam si hec ig
 nis v'ly. pot' tot actiones exercere, quot sunt ignes q' produci
 possunt, et idem de aliis igne quoum'q' d'm' e', uideretur unum
 quom'q' illorum potit si non sit q' p' superfluitatem quam
 na' legit, sateem diuisim' producat totalit' eundem ignem, qd'
 sumit d'm' e' de affm' causis uniuersis potit, imo eadem uidebi
 tur de aquiuocis, s' inter se, s' cum uniuersis comparanti. Hoc
 q' potit in primis afferendi eandem ca' aquiuocam continere,
 eminenter non potit quin plures affm' eiusdem spei, nullumq'
 certum assignari potit, quem totalit' producere non potit.

Ad hoc quod attinet ad causam primam certum est, nullum esse
quod continetur in potestate creaturae, quae de se solo non potest edere.
In aliquis vero agens ratio idem probare videtur. Si enim solus potest efficere
hunc calorem, et illuminet illum, cur non potest generare a his pro
ducibiles. In primis non est hinc arguere interminatam causam per
fectionem. Cum enim effectus viderentur esse eiusdem speciei, non majori arguitur
perfectio in causa, ex eo quod potest producere intra certum numerum,
quam ex eo quod potest plures. Nec ulla sufficientis ratio inveniri
potest ob quam causa aequiva non dicat ordinem ad totam collectionem
individuum eiusdem speciei et dicat in ad alia.

De causa univoca dicitur non lespicere totam col-
lectionem individuum suae speciei quae produci possunt. Haec probatur a
Tom. 1. p. 9. q. 4. s. art. 5. ad 3. quod non potest causa univoca se ipsam pro-
ducere, cum non inter producentem et productum legitur distinctio
ex natura rei, quae nulla hinc potest intercedere, ut agens est causa univo-
ca non est sui ipsius prima. Nec obijci potest se ipsa se producere
eo modo quo supra expressimus. Nam hinc non arguimus nisi in
causa propria naturali, non de obiecto. Quia et per hanc non potest causa em-
res se primo producere. In causa vero aequiva non procedit, cum non
sit distinctio speciei ab effecti, ex eo quod lespicit totam speciem, et collectio-
nem individuum non cogit continere totam sub sua potestate. Dicitur
absolue verum videtur causam univocam propter se ipsam via in-
dividua suae speciei potest producere. Probatur quod nulla est ratio ob quam hinc
ignis vis potest producere illum et non alium cum sint eiusdem
speciei. Deinde quod si causa univoca lespiceret certum numerum
individuum, non posset semper alium, et alium producere, sed tan-
tum alium deficeret a potestate productiva.

Dicitur Unamquamque causam univocam continere
in se ipsa infinite individua quae potest producere distincta ab his
quae alia causa eiusdem speciei lespicit. Verum hinc dicendi modus non
probatur, et contrarium his argumentis ostenditur. 1. Haec causa
potest univocare et sumi ab alia causa productum. V. g. hoc colidum

pot conservare calorem ab alio productum: sed eadem e' ratio ad co-
 servationem, et ad primam productionem: q' et potest illum primo
 producere. 2. effus e' univocis (idem d'm e' de effu de quoc' d'
 non habet centralitatem nisi ad certam aqua producit: q' poterit ab alio
 produci. 3. hic ignis uq' pot' incendere calorem ab alio igne pro-
 ductum: q' poterit et illum producere. Confirmat q' gradus ca-
 loris q' producant' ab hac ca' efficiunt unum no' calorem cum his
 q' producant' ab alia: sed idem no' calor non producat ut pat'
 e' modo ad duas causas: q' quum' illarum sufficienter appli-
 cata totum illum calorem produceret. Vlt. Non videtur negan-
 dum posse hunc argumentum movere calorem hoc tempore qualiter
 movet, atq' adde' e' spere eundem no' motum, quia n' in hoc ex-
 emplo difficultas est. Sed eadem e' ratio de quoc' d' effu: q'
 absolute d'm e' o' effu eundem sp'ie produci a' d' de quo
 ca, et a' d' univocis se ipsa esse p'ra

Obv' h'is q' equit' de p'ia huius mo' n' pot' educi
 de p'ia alterius: sed eodem mo' se habet p'ia passiva n' p'arum
 q' de illa educuntur, ac p'ia activa: q' h'ic et non poterit pro-
 ducere eodem effu quos alia activa producit. Min' p' h'ic
 q' p'ia passiva vitae q' lum' ad a'riam, imo p'ia h'ic a'ria
 et est p' lum' ad passivam, cum ea p'ales non possint agere, nisi
 in subtra'm m'ia. Hui' objectioni respondum e' negando majoriam si-
 n' nullum certum hui' p'ia activa n' p' h'ic, non videtur uer'
 illum p'ia passiva p' h'ic. Jam uo' in p'is, q' p' transcunt ad
 a'ria n' educunt, id uo' indubitan' edicunt. Sunt n' a'liqui
 q' a'ria immanentia vitalia occipiunt, a' p'arant' non p' h'ic uer'
 lum' p'arant' v'g. d' d' h'ic a'ria, quos h'ic in h'ic p' h'ic.
 Verum si clare loquamur n' videtur uer' d' d' mo' p' h'ic sit de
 p'ia vitalibus immanentibus o' p'arantibus, ac q' de quoc' d' alia
 p'ia activa. In primis n' p'is non quatinus e' actus vitalis huius
 p'ia e' h'ic pot' ab alia. H'ic n' vitalis inusit' a'ria, et p' h'ic
 p' illam productum: a' h'ic uo' q' e' ab uno mo', s'ic vitalis, s' non

intermedia p[ro]p[ri]a, s[ed] im[mo] produunt[ur] ab o[mn]ib[us]. Nam p[ro]p[ri]a im[mo] affluunt a lej[on]itate, et in una quod[am] illarum videt[ur] ab hoc. Lab[is]o p[ro]p[ri]o diuisim sumptis p[ro]p[ri]e emanare

Aduertendum in h[oc] concedamus pot[er]it esse ut affus q[ui] ab hac ca[usa] procedit idem r[ati]o ab alia ca[usa] procedere possit, h[oc] in p[ri]mo est si alia ca[usa] h[ic] et nunc app[ro]p[ri]e caratur eundem producat, an aliam. cum n[on] detrah[er]e carum quoad induum, sic ad deo, libere q[ui] ab illo impendatur, pot[er]it deo h[ic] et nunc ad hunc, ad alium affum eam applicatam detrahe. posu[er]it q[ui] statumus nullam certi leprosanham in eo quod idem r[ati]o affus a plurib[us] causis totalib[us] diuisim sumptis p[ro]p[ri]e d[er]i. Ne fact[us] u[er]o h[ic] accidat incertum e[st], et cum pendeat a fib[er]a deo. Deq[ue] uolum ab illo, q[ui] ab intho creatur, q[ui] unumq[ui]sque induum quoad ultimam eniam cognoscat, sicut pot[er]it

Contra in opio magnis p[ro]fuerit Ph[il]o. D. Thom. quod l. 1. art. 8. q[ui] p[ro]p[ri]e in 2. d[ic]t[is] 20. q. 1. et alij[is] quos refer[unt] Boar. d[ic]t[is] p. ab. sect. 1. no. 1. rationes q[ui] n[on] h[ic] tur, n[on] sunt adeo p[ro]p[ri]a, et fere a nobis eam s[ed] h[ic]. In p[ri]mis n[on] q[ui] a seip[so] n[on] p[ro]p[ri]e redi nam u[er]o h[ic] n[on] affus producat h[ic] et nunc, nisi q[ui] ab hac ca[usa] p[ro]p[ri]e, s[ed] p[ro]p[ri]e. Nam h[ic] ca[usa] pot[er]it diuisi n[on] affus producere, deinde in u[er]o stantia temp[or]is et loci et indifferenter sunt, ut in illis die, u[er]o la l[oc]o producat. Tota igit[ur] r[ati]o e[st], q[ui] ca[usa] libere a deo detrahit[ur] ad hunc affum produendum et n[on] alium, q[ui] h[ic] h[oc] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e uideat[ur] e[st] s[ed] h[ic] conueniam, imo u[er]o n[on] n[on] u[er]o. In q[ui] addunt unumq[ui]sque eam n[on] affus quem producit sup[er] p[ro]p[ri]e opio e[st] eam p[ro]p[ri]e uideat[ur], sicut in illis r[ati]o ab alia p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, superius la b[is] factum e[st]. Cum q[ui] in se illa d[ic]t[ur] q[ui] qua affus in sum e[st] dependet p[ro]p[ri]e ab hac, s[ed] ab illa p[ro]p[ri]e, planum e[st] a quau[er]q[ue] producat e[st] eam p[ro]p[ri]e. h[ic] u[er]o solum inferri pot[er]it affum n[on] p[ro]p[ri]e

carriat ab huiusmodi in creatis libenter concedimus, est
n. id. oio. verum.

Articulus septimus.

De divinis agendi modis in prius, divinis spei
arduat actionem.

Haec q. ferè a nobis iam p. ligata e, breviss. iterum ea
ut hinc add. est. Et in primis si vere statuimus actiones sum
creve spei a huiusmodi consideratis satis planum e si huius
e. idem, quantumcumq. a gendi modis divinis sit, actionem n. uos
riam spei. Manifeste q. id p. batur in actio. qua. ca. 2. agit et
qua. De. se. d. d. eundem no. assum. produceret. Et n. hac. sit
dependens carriat a Deo, De. tui. v. independentis a eon
Toto. ca. 2. actio. n. n. cent. div. spei; sed q. obiter ab
qua. tangunt. difficultates p. mos. q. a. gens. pot. influere
pauculum occurreremus.

De. in. primis. actio. procedere. a. prius. o. leua
to, nam. Lux. q. a. sole. natr. producip; pot. produci. ab. hoc. Lapide
o. leuat. Quatinus. De. actio. qua. huius. a. prius. o. leuatur. huius
illam. produceret. sit. eiusdem. spei. cum. actione. qua. sol. ean
dem. Lucem. produceret. natr. Pars. a. huius. m. certa. videtur
quam. Socr. in. sen. p. 2. h. m. in. 3. p. dis. p. 44. sect. 1. qua
tenus. probabilius. existimat. Resurrectionem. et. generosum
eiusdem. huius. e. eiusdem. spei; cum. in. ad. huius. Resurrectio
nem. e. quoad. m. huius. a. prius. o. leuatur. quoad. entitatem
u. natr. et. eadem. sit. huius. de. agente. creati. supra. natr. o. leua
to, ad. De. supra. natr. opante. p. qua. op. o. a. huius. o. leuatur
Socr. huius. u. huius. m. huius. t. huius. e. huius. in. entitate, qua. huius
o. huius. huius. m. huius. sed. vel. actio. sit. a. prius. o. leuatur, h

a priis natr o parte, tris e' idem; q' et actio erit eiusdem spei.
 Si quis dicat motum et locum et naturam esse diversa spoi, et mi-
 nus quoque talis motus e' diversus. Cum q' minus hic sit extrinsecus
 constitutus actionis, n' e' dubium illam non variare, sed in inforre di-
 versam denominationem extrinsecam, alioquin oes actiones q' in actu
 procedunt a suis priis essent eiusdem spei, q' minus agendi in v' d' h'
 e' idem: atq' adeo actio qua hic ignis a leuatis produceret An-
 gelum esset eiusdem spei, cum actio qua produceret animum ra-
 tionalem et a leuatis. Modus q' agendi nihil e' intrinsecum en-
 titati actionis, ut eius possit variare spem; sed e' in denominatione
 extrinseca. Idem t' b' bar. disp. 48. sect. 3. no. 21. et 1. tom.
 in 3. p. disp. 31. sect. 6. in solutione 6. argumenti probabile ex
 idemot has actiones distinguere spei, q' alia dicit ordinem ad pri-
 um obiectum, alia ad finem naturae, deinde q' extrinseca mo' agen-
 di pot' resultare in his productis aliqua realitas q' qua actio dis-
 tinguitur. Verum quod attinet ad primum argumentum iam ali-
 bi diximus actiones resultare omnia prout sunt virtutes ad ta-
 les effectus producantur, non resultando modo particularis qui ipse
 materiae naturae priorum includunt. Si n' modi spateant, et actio
 qua d' solus producit lucem, et actio qua solus illam producit
 distinguuntur spei, q' nega concedit.

Quod attinet ad 2^m non satis percipio q' realitas
 extrinseca resultare pot' in his productis ad uamandam spem
 actionis, q' et non resultat a priis naturalibus distinctis spei: sed
 haec non sufficit ad uamandam spem actionis: q' per illas. Vt
 q' p' ter extrinsecam denominationem nihil uideo q' in his sit di-
 uersum. Ibi n' nullus e' motus, alioquin actio productiue facta
 moti esset in entitate supernaturali, et esset distincta a actione produ-
 ctiva tri: Nos uo' agimus de hac u' b' bar. Nec et dici pot' q' haec
 subest aliqua realitas, qua tri et si daretur non uariaret spem
 actionis, ad hoc n' e' narium aliqd' intrinsece inclusum in entita-
 te tri, q' n' pot' esse nisi aliqd' positivum.

Alia a Soav. loco p. x. ut Met. V. quod unilatam diuinam pot.
sint actus diuise sp. producere eodem tris malis. Pars ne
parua mihi p. habilis oio uideretur. Nam actus distinguuntur
p. tris malis sumptos: q. Si hi sunt oio idem implicat actus
tres uariari solum ex ut lunt. diuis. Eodem n. mo dicarom
conu. eundem oio ob. in meo inth. posse distingu. sp. ex uolun-
tate diuina. Hoc autem non pot. oio uindicare, et alia p. me itaq. uide-
sequunt. 2. q. illa actiones si cent diuise sp., cet una natura
u. g. et alia. Supra. uel uba. supra. Si q. una e. na. his
alia non pot. de supra. nisi quoad modum. Nam supra. in con-
tate tantum e. in actione, q. tris ce. supra. obt. L. u.
uio ad quem tendit actus natura n. pot. ce. n. ce. natura. supra. te
uio quoad modum n. pot. uariare spem actionis ut p. bari e. Si uba
e. supra. in contate, et tris talis e. Unde q. de sumet
distinguitur specificia inter actiones. 3. q. n. e. maior ratio ob
quam q. pot. facere ut tris oio idem producant q. actiones
sp. diuise, quod ut tris sp. diuise producant q. actiones eundem
sp. : ad hoc e. impote. q. et illud

contrariam suam p. habilis et iudicat Soav. supra
cit. in Met. q. a. ferit posse Deu. facere uolunt. sua actione suffi-
diuise, n. ex tris, sed ex se ipsis, et ex sua specificia dno. Verum
mihi minus mihi uideretur. Nam ex eo q. p. diuinitus dari pot.
actio q. n. sit uia ad tris, satis uideretur uoligi nullam et. dari posse
q. non sumat distinctionem a tris. Si n. totum suum ce. hie in
ordine ad tris, nec a. hoc absolu. pot., ut dicemus p. ce. n.
sumere specificationem ab illis. Deinde argumentor. Sum. ce.
spem a tris e. de absoluta uio actus, non e. hae, l. illa parti
uio: q. nulla pot. dari q. n. hieat spem ab illo. Valet argum. et
q. si ce. sensitiuum est de absoluta. Uio a. tris nullum pot. dari
dari, q. n. sit sensitiuum. Si uio cet. de parti. alius uio ratiore
u. g. hieat, aliquid e. dari et. q. sensitiuum n. cet. an. q. bari
De absoluta uio actionis e. ut sit uia ad tris, et totum

suum eē hēat ad illum: q̄ de ojb̄ ab soluta loī eē ut p̄ hūm spe
 cificet. Vlt. q̄ si d̄ p̄bat fauere ut actō sine t̄ha lēpen
 dōia a t̄o hēret spem, p̄cedet eē efficere ut conp̄t̄is sine ulla de
 pēdiā ab ojb̄ d̄ret eē spem, et vlt̄o sine ulla dependiā
 q̄ n̄ bene intelligit.

3. agendi mōis q̄ considerari pot̄ eē in ista
 tancē et successiue. s̄t̄ ex his q̄ alibi dicimus satis con
 stat productionm instantaneam et successiuam eiusdem tri
 n̄ differe sp̄i. Nam successio dicit negem̄ similitatis inter
 p̄s. Sublata hae negōi partes successiue actionis pas
 sent eē oēs s̄t̄, cum et p̄s in s̄t̄ acri p̄dint. Illud aē
 q̄ n̄ prouenit ab intrinseca v̄t̄ exigentiā productionis
 s̄t̄ ad effectū agentis s̄, alijs v̄t̄ib̄, s̄, alijs v̄t̄ib̄ que in
 p̄actō quantitatē attingimus. Dn̄. Eadem nō actō q̄
 eē successiua pot̄t eē tota s̄t̄: q̄ successio n̄ uariat eius
 spem, nisi p̄t̄, q̄ p̄t̄ q̄ arguit successiue conseruatiō
 ta s̄t̄ in factō eē eadem actōne qua producit̄. Si q̄ loqua
 mur de actōne successiua sp̄ificatiue sumptas satis con
 stat n̄ dist̄ngui sp̄i p̄ successiōnem ab actōne instanta
 nea productiua eiusdem tri, cum negas non p̄t̄ includi
 in entitate positua, sp̄is uō solum uariati p̄ aliqd̄ inti
 me inclusum in ipsa entitate. Si uō sumamus actōne
 successiuam v̄t̄olicariue, tunc possumus dicere dist̄ngui
 qui sp̄i, nō s̄t̄a t̄n̄ q̄ non p̄cedit in hoc sensu.

4. agendi mōis eē libere et nario. Non dis
 tingui eē p̄ hos mōis actiones sp̄i inde p̄bari pot̄, q̄ eē s̄.
 S̄. p̄ lat̄is iudis pot̄ eundem actum Amoris Dei quem
 habet in uia continuare in patria, q̄ actus in uia liber
 erat, in patria narius: q̄ mōis agendi libere et nario n̄
 uariant spem. Maiorem huius argumenti concedit Ar.
 2. tom. in 3. p. disp. 2. sect. 2. S̄. Unde obiter de B. Vrij.
 Et uniuerser idem dependunt a s̄. Deinde p̄bari.

Gr' denominatio Libere et narij in actione e' extrinseca: s' ad hanc
n' sufficit ad uarianda' sp'ie' actionem: q' utb. Majori q' gr'
actio uolunt' dicitur Libera, si fiat cum aduertentia, narij uo' si
sine illa fiat: s' e' aduertentia ex p' in illis nihil mouet intrin
secum in actione uolunt'. q' denominatio Libera e' in' ex
trinseca in actione q' sumit' a uolunt'. operante cum atten
tione ex p' in illis. Hanc de le. consule' Vasq. l. 2. d. sp. 95.
cap. 9. et confirmati, q' idem actus uoluntatis q' de sine
aduertentia pot' uoluntari illa posita. De actibus a Liem
porarum q' a uolunt' imperantur idem a fortiori d'm' apt.
Absolute q' d'm' e' diuersitatem actionis de
duenda' e' ex diuersitate in, qua p'p' ubi tuis e' uo' idem actio
semp' e' eiusd' sp'ie', s' sit absolute nates, s' sagratis quoad motu
utb. Nam haec uarietates agenti solum extrinsecam nomi
nationem ponunt in actione, q' non sufficit ad uarianda' illius
sp'ie'. Sed ubi. Vbi dati diuersi effectus factis semp' facti e' di
uisi: s' Libere, et narij actiones diuersi e' effectus factis: q'
ipsae actiones sunt diuersi sp'ie'. Min' probat' q' effectus facti
sunt actionis qua actio e' s' denominata cum agente tam: s'
haec actiones diuersi mo' e' denominant: q' diuersi sunt sp'ie'. Pro
bat' Min' q' diuerso mo' denominati e' agent' Libere, ac e'
agente narij et sui de reliquis. Reuert' ad maiorem. Vbi uarij
dati diuersi effectus factis primarij, dati et diuersi facti, non
u' ubi dati diuersi in effectus secundario, effectus uo' secund
arius producti a facti p'p'ie' subti. Vbi. albed' si ponat' in an
gelo uo' Angelum a faciem a Bedine' solum, et gratiosi
omni' in Libere, uo' lapidem habent' grati et n' grati
p'p'ie' incapacitatem subti. Effectus q' quodammodo primarius actus
sunt qua actio e' ex denominare cum producentem: effectus
u' actionis talis sp'ie' e' denominata cum producentem Libere,
effectum, q' u' denominet producentem Libere, s' narij e' pro ca
pacitate subti, et effectus quodammodo secundarius, ex eo u' n' le

colligere a signa uarietatem in ipsa intrinseca entitate actionis.

De predicamento Vbi.

Quaestio Prima

De Vbi Natura.

Articulus Primus.

¶ Unaqueque res peculiare habet vbi.

Agimus hic de localitatibus, de modis n. postea dicitur, et sup.
 ponimus ex loca Vbi nam ac diuisionem. Primi igitur qd est q.
 nondum seoffert q. de vbi subie, et in primis de spuali q. dicitur
 nitate p. dicitur. Angelum q. hinc vbi sibi p. p. dicitur. dicitur. dicitur.
 1. p. q. 52. art. 1. disp. 1. memb. 5. Iar. Disp. 51. sect. 3. n. 13.
 ee p. dicitur, q. Angeli p. dicitur dicuntur edic, et ab ee. lebus: sed ha
 conomines n. possunt desumi nisi auera et locali p. dicitur. q. An
 goli hinc ueram modum p. dicitur, seu vbi intrinsecum. Dicitur q.
 Angeli p. dicitur exercent motum localem: sed motus localis est
 uera et p. dicitur acquisitio vbi: q. Angeli uere et p. dicitur hinc vbi si
 bi intrinsecum, q. dicitur talem motum acquirit. Major huius argume
 ti a dicitur. conuincuntur per multis ex locis. Dicitur pagina manifesta e.
 dicitur. in phisicis p. dicitur. contra dicitur colligit.

Vasquez lib. 1. p. disp. 188. cap. 37. concedit
 vbi Angelicum, a dicitur modum ee intrinsecum; negat hi p. dicitur
 motum localem in Angelis: sed a dicitur disp. 195. cap. 4. dicitur ex
 trinseca mutari ad motum corporis q. noue dicitur, et q. dicitur moueri per
 accidens. Sed in primis non uideo quomodo id subiciatur potest, nam mus
 ille p. dicitur ee intrinsecus Angeli q. dicitur legit aliqui et intrinse

cam acquisitionem. Nulla uis apparet p[ro] motum localem: q[uod] h[ab]ere
erit p[ro]p[ri]us et intrinsecus in Angelo. Confirmati, q[uod] moueri n[on] p[otes]t
a[ct]u extrinsecus ut e[st] appetit[us], et cognosci v[er]g. q[uod] Angelus
d[omi]ni moueri a motu intrinsecu sibi, et n[on] p[er] accidens, seu extrinsecus.
Dicit in intrinsecu acquisitionem v[er]g Angelici n[on] e[st] motum localem,
s[ed] actum Angelice voluntatis. Sed contra

Actus voluntatis, seu actio n[on] pot[est] h[ab]ere nisi uniu[er]salem
in h[ab]itu intrinsecum producem in ipsa uoluntate, et e[st] qualitas v[er]g.
v[er]g u[er]g e[st] m[od]us imm[en]s[us] in ipse Angeli subiecta receptus. V[er]g si q[uod] actio
voluntatis produceret, actio voluntatis e[st] transiens. In ad h[oc]
minim[um] argumentor, illius n[on] e[st] nisi a[ct]us uoluntatis n[on] includit uera
actionem: sed e[st] qualitas q[uod]am imm[en]s[us] p[er] sua e[ss]entia pendens a v[er]g.
v[er]g u[er]g n[on] pot[est] a[ct]u nisi p[er] uera actionem: alioquin dicitur e[st] modum im
m[en]s[us] pendente[m] a v[er]g. q[uod] e[st] in ipse uolunt. s[ed] n[on] ab illa n[on]
pendat affectus p[er] ueram actionem, n[on] pot[est] pendere nisi subiecta.
Quom[od]o p[er] modum receptum in uoluntate q[uod] leat[ur] distinguit[ur] a subiecto
Angeli ipsa subiecta dicitur p[re]sens. Immitto o[mn]ia adu[m] q[uod] exercet[ur]
ab agente n[on] apponere ipsius u[er]g. Unde si uera p[re]sentiam con
cedit, q[uod] sit m[od]us intrinsecus, consequenter uera e[st] motum localem, aut
aliquid illud acquisitionem, q[uod] non sit a v[er]g. h[ab]it[us] concedere debet.
Destinatio lat[er]e extra corpus idem u[er]g in e[st] a[ct]u
Angelo. Tota difficultas e[st] si in u[er]g considerati. Affirmandum
in h[ab]itu in u[er]g p[ro]p[ri]um v[er]g. Probati q[uod] a[er] e[st] unita corpori: sed
unio dicitur supponit indubiam, qua non fit nisi p[er] v[er]g et p[ro]
sentiam localem: q[uod] a[er] in u[er]g h[ab]et p[ro]p[ri]um v[er]g: et in h[ab]itu
a[er] a corpore distincta, et p[ro]p[ri]us e[st] in illius v[er]g m[od]us sp[eci]alis
et leat[ur] distinctus a corpore v[er]g. Deinde confirmati, Anima
quod dicitur corpus moueri, et moueri: sed locales motus e[st] p[ro]p[ri]a
et uera acquisitione v[er]g: q[uod] a[er] dum e[st] unita u[er]g h[ab]et p[ro]p[ri]um et
uerum v[er]g. Difficultas in e[st] quom[od]o anima moueatur
h[ab]it[us] q[uod] dicant moueri p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a motiua. S. 10.